

Központi üzemi fogászat a nyugati ipari övezetben

Tegnap délelőtt a Szakszervezetek Megyei Tanácsának székházában a nyugati ipari övezet tizenöt üzemi képviselői, valamint a Rendelőintézet vezetői találkoztak, hogy véglegesen döntsenek az érdektelt üzemek dolgozóinak teljes fogászati ellátását biztosító körzeti üzemi rendelő létesítésének kérdésében. A megbeszélésen részt vett dr. Tóth Károly professzor, a fogászati klinika igazgatója is.

Mint október végén egyik cikkünkben erről már beszámoltunk, dr. Tóth Károly professzor javasolta a Rendelőintézet igazgató főorvosának a nyugati ipari övezet üzemei számára egy központi üzemi fogászati rendelő létesítését. Az itt található üzemek — Konzervgyár, Gumigyár, DEFAG, Fémfeldolgozó Vállalat és más vállalatok — legtöbbször volt ugyan egy tizenöt évvel ezelőtt született elhatározás alapján kialakított, napi fél-egy- vagy kétórás fogorvosi rendelés. Ez azonban csak látszólag jelentett valamelyes megoldást. Ugyanis a rendelési idő túlságosan rövid volt, másrészt csak a dolgozók egy viszonylag kis hányada vette csupán igénybe, végül, mert fogpótlást ezeken a rendeléseken nem végeztek. Így az ott dolgozók fogászati ellátása lényegében továbbra is az amúgy is zsúfolt kerületi rendelőkre hárult.

A javaslat egy, e terület központjában fekvő üzemben létesítendő körzeti fogorvosi rendelő felállítását indítványozta, amely az érdektelt üzemek dolgozóinak számára viszonylag jól megközelíthető. Így jutott a választás a Jutaárugyárra, amely előtt, illetve szomszédságában autóbusz- és villamosmegálló is van. A gyár vezetősége készséggel vállalta, hogy helyiséget, továbbá fűtést és világítást biztosít a központi rendelő számára, amely így mintegy kilenc-ezer dolgozó korszerű fogászati ellátását képes megvalósítani.

A tanácskozás résztvevői végül is megállapodtak a

központi üzemi fogászati rendelőnek a Jutaárugyár területén történő létesítésében.

Dr. Salgó Gábor, a Rendelőintézet igazgató főorvosa bejelentette, hogy a rendelő 1973. január elsejétől napi 12 órás rendelési időben, két szakorvos közreműködésével biztosítja a tizenöt üzem dolgozóinak fogászati ellátását.

P. I.

Befejeződött az ipargazdasági tudományos konferencia

Csütörtökön a Magyar Tudományos Akadémián befejeződött az ipargazdasági tudományos konferencia, amelyet negyedik alkalommal rendezett meg az Akadémia ipargazdasági bizottsága és ipargazdaságtani kutató intézete. A három-

napos eszmecsere plenáris üléseken és szekciósüléseken vitatták meg az iparfejlesztés, a vállalatvezetés és szervezés, valamint az ipargazdaságtan aktuális kérdéseit. Összesen 34 előadás hangzott el.

Megemlékezések a magyar sajtó napjáról

Tegnap délelőtt a magyar sajtó napja alkalmából koszorúzási ünnepséget rendeztek a Visegrádi utca 15. számú ház falán elhelyezett emléktáblánál. Ötvennégy évvel ezelőtt — négy hónapon át — ebben az épületben működött a Kommunista Magyarországi Pártjának központja, s itt készült a Vörös Újság is. Az ünnepségen dr. Siklós János, a Népszava főszerkesztője emlékezett meg az évfordulóról. Az emléktáblát a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága nevében Katona István, az MSZMP KB tagja, a Központi Bizottság osztályvezetője, dr. Csenedes Lajos, a Központi Bizottság osztályvezető-helyettese, a Minisztertanács Tájékoztatói Hivatala nevében Lakatos Ernő általános elnökhelyettes, dr. Pásztor János főszerkesztő-helyettes, a Magyar Újságírók Országos Szö-

vetsége nevében Komjáth Irén alelnök, Siklósi Norbert főtítkár, a Nyomda-, Papír- és a Sajtó Dolgozóinak Szakszervezete nevében Kimmel Emil főtítkár, Kovács András, a szakmai elnökség titkára, a Művészeti Szakszervezetek Szövetsége nevében Kárpáti Sándor titkár, Erdős András, a Magyar Rádió és Televízió szakszervezeti bizottságának titkára, a Népszabadság szerkesztő bizottsága nevében Rényi Péter és Szamosi Károly főszerkesztő-helyettesek helyezték el koszorúikat.

A koszorúzási ünnepség után az Újságírók Szövetsége székházában a fiatal újságírók helyezték el a megemlékezés virágát Rózsa Ferenc emléktáblájánál. Tegnap délelőtt a Tájékoztatói Hivatal és a Magyar Újságírók Országos Szövetsége a sajtó napja alkalmából baráti találkozót rendezett a Magyar Sajtó Házában.

Partizán utcai olvasónk, hogy a lakásában levő hibák kijavítását az IKV kapacitás hiányában képtelen volt elintézni, viszont értesítette, hogy lakberendezéssel mellett ő maga, a lakó megcsináltathatja. Amikor már nem bírta tovább panaszunk, hogy a rossz csatornából lakásába ömlött a víz, maga kezdett iparosért szaladgálni. „Olyan iparost nem találtam, aki hajlandó lett volna számlát adni, mondván, ők az IKV-val nem kezdődnek” — summázza olvasónk, aki végül is legrosszabbul járt az ügyben: meg kellett csináltatnia a javítást, kifizette, de számla hiányában az IKV nem számol el vele. Vagyis kispénzü nyugdíjas olvasónk nyögheti az anyagi terheket. Miért? Mert az iparosok nem az IKV-val nem kezdenek, hanem közülettel, bármelyikről legyen is szó, hiszen az jelenti az adóhatóságnak, mennyit fizetett az iparosnak. Itt a nehézség lényege! Hiszen így tisztán megállapítható az iparos jövedelme és természetesen az adója is. Vagyis hát van iparos, de még sincs — mert válogat a munkában, s olyan megrendelőt keres, akinek háta mögött el lehet bújni. Azért a felvetett kérdés másik oldalát se hagyjuk nyitva, mert mégis csak segíteni lehetne a póruljárt lakón: becsülje meg az IKV az elvégzett munkát értékét, mert a kisiparos neve ismert, és hát magánosnak is kell számlát adni, csakúgy, mint a presszóban is, akár két dupla után is.

Ilyen esetek után ne kérdezze hát senki, érdekünk-e élőkódésnek korlátot szabni, érdekünk-e nagy jövedelmeket „leigazolítani” és arányosan magas adóval terhelni. Mert sok ember él még nagyon szigorú beosztással, szerény jövedelemből, s rajtuk is segíthetnénk, ha a közös kasszába, a

költségvetési bevételekbe jutna minden jogosan szedett adó, vagyis miattuk is, közös gondjaink miatt is szigorúan kell ellenőrizni többet és hatékonyabban.

Mondani könnyebb, mint csinálni. A közelmúltban a Csongrád megyei tanács vb tárgyalta a Szegedi Járási Tanács Hivatal tevékenységét, sok egyéb mellett az adóügyi igazgatási munkát is. A jelentésből: „A szegedi járás sajátosságaiból adódóan gondot jelent a kiemelkedően nagy jövedelmű személyek adóztatása. Ilyen címen a mezőgazdasági jövedelmi adókat illetően 1971. évben 14 személy 302 ezer 789 forinttal, 1972. évben 23 személy 417 ezer 66 forint összeggel került megadóztatásra”. És hány kiemelkedően nagy jövedelmű nem „került megadóztatásra”? Mert a járás mintegy 43 ezer adóköteles polgára közül a felmérések szerint lényegesen több ember magas mezőgazdasági jövedelme teszi indokolttá a magasabb adókulcs szerinti adóztatást, mint ahányan jelenleg is több adót fizetnek. Most ugyanis a szegedi járásban 23 adózó fizet jelentősebb összeget. A jelentés is önkritikusan megállapítja: „az adóügyi szervekkel szemben még további követelmények jelentkeznek”. Jelenkeznek bizony! — ezt állapította meg a megyei tanács vb is nagyon határozottan, s maga a járási hivatal is sejtő és fokozott ellenőrző munkát ígért a községi adóügyi dolgozóknak munkájukhoz. Bonyolult és sok buktatót rejtő munka ez, mert a közvélemény támogatásával ugyan találkozunk, de az érintettek egyetértésével aligha. Olyannyira, hogy még azt is felvetették egy községi, hogy talán új „kuláklista” készül?

Beszéljünk nyíltan, nézzünk farkas-

Népfront-ülés

A Hazafias Népfront országos elnöksége csütörtökön kibővített ülést tartott. Az ülésen Kállai Gyulának, a Hazafias Népfront elnökének a közelmúlt bel- és külpolitikai eseményekről szóló tájékoztatója alapján a népfront országos elnöksége teljes egyetértéssel fejezte ki a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának november 14—15-i ülésén hozott határozatának megállapításait. A népfrontmozgalom a maga eszközeivel segíti e határozatok végrehajtását.

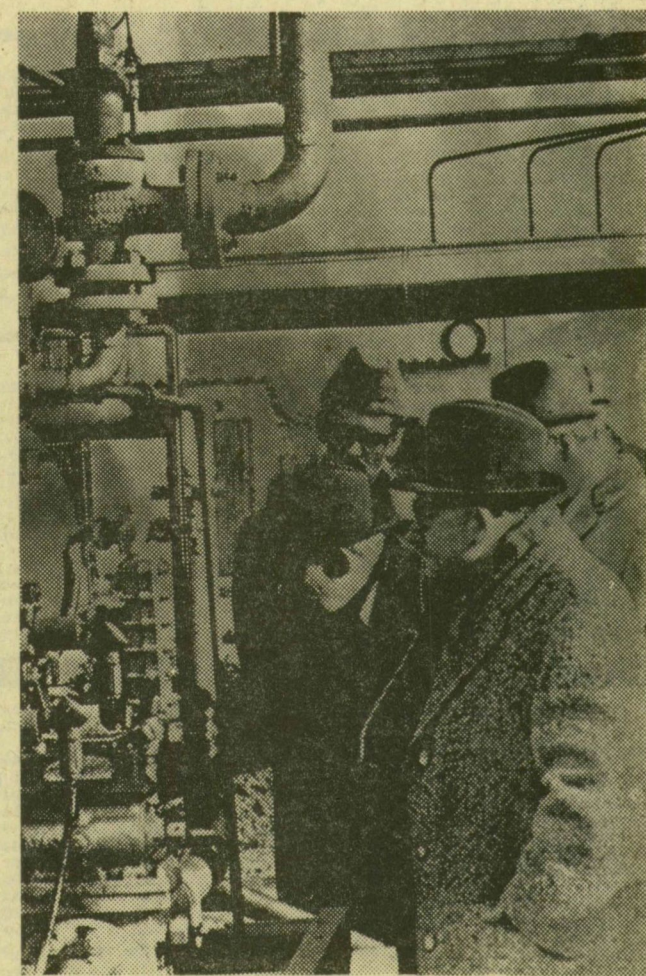
Kutatás, termelés

Szovjet miniszterhelyettes látogatása a szegedi olajmezőn — Tapasztalatcsere

Tegnap, csütörtökön reggel Szegedre látogatott R. S. Mingareev, a Szovjetunió kőolajipari miniszterhelyettese, valamint E. F. Boltalina, a Barátság és a Szovjetunió kőolajvezeték-rendszereinek igazgatója. A szovjet gazdasági szakembereket elkísérte dr. Lőrincz Imre, a nehézipari miniszter első helyettese és Bese Vilmos, az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt vezérigazgatója is.

Délelőtt a vendégek meglátogatták a Nagyalföldi Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat szegedi üzemét. A tanácsteremben a szovjet miniszterhelyettes és kíséretét Pápa Aladár, a Nagyalföldi Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat megbízott igazgatója, K. Szabó Sándor, az NKfÜ szegedi üzemegységének megbízott vezetője fogadta, ott volt Berta István, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának osztályvezető-helyettese és Kovács Attila, a szegedi olajipari pártbizottság titkára is. A magyar olajipar fejlődéséről, a jelenlegi termelés helyzetéről, a szénhidrogén-készletek felhasználásáról és feldolgozásáról, továbbá a szegedi szénhidrogén-medencében alkalmazott olajtermelési módszerekről Bán Ákos, az OKGT vezérigazgató-helyettese adott részletes ismertetést, K. Szabó Sándor pedig az olajkutatók munkájáról, a fűzőmunkások teljesítményéről, az alkalmazott technika és felszerelés tulajdonságairól.

Az érdeklődéssel kísért beszámoló után a szovjet kőolajipari miniszterhelyettes válaszul a Szovjetunióban folyó olajkutatóról és termeléséről adott tájékoztatást. Mint mondta, a Szovjetunióban 1913-ban 9 millió tonna kőolajat termeltek, s ezzel már annak idején is kiemelkedő helyet foglaltak el a világon. Korunkban ennek sokszorosát termelik; az igények azonban arra készítetik a Szovjetuniót, hogy új területeket fedezzen fel, új lelőhelyeket találjanak. Az utóbbi tíz esztendőben évenként 18—23 millió tonnával

(Acs S. Sándor rejtetése)
A szovjet kőolajipari miniszterhelyettes meglátogatta az Sz. 3-as tankállomást

termeltek több olajat; 1972-ben csaknem 400 millió tonna olajat hoznak felszínre a szovjet olajbányászok, ugyanakkor a gáztermelés mintegy 200 milliárd köbméter lesz. Mivel több, régebben megismert lelőhelyen az olajtermelést tovább fokozni már nem lehetséges — így Bakuban, az Urál környékén, Baskíriában és Kujbisev mellett — feltétlenül újabb helyeken kellett megkezdni a kutatást. Még a második világháború előtt feltételezték, hogy az Urál és a Volga között szénhidrogénnek kell lenni a föld mélyén. A gyakorlat igazolta az elméletet, és a Tatar Szocialista Autonóm Köztársaság területén gigantikus méretű olajmezőre bukkantak, Romaskinóban.

A szovjet geológusok erőfeszítései nyomán hasonlóan értékes lelőhelyeket találtak Nyugat-Szibériában, ahol több mint tíz igen gazdag olajmezőt fedeztek fel, s termeltetnek. A kutatás ma sem fejeződött be, és remény van arra, hogy az olajkutatók gazdagabb, mint amekkorát itt eddig feltérképeztek. Ezek a területek rendkívül nehéz feltételek között dolgoznak a kutatók, az olajbányászok: 72 000 tonna akadályozza a zavartalan feltárást, a nyár nagyon meleg, télen tartósan mínusz 50—60 Celsius-fokot ér el a hideg. Ilyen hőmérsékleten az acél törékeny, például az elejtett fűzőszár úgy pattan darabokra, mintha üvegből lenne. Természetesen nem csupán ez az egy terület került a szovjet kutatók figyelmébe, hanem többek között a kazahsztáni, valamint

más északi lelőhelyek. Itt sem könnyebb a helyzetük, hiszen a feltört olaj nagy mennyiségben tartalmaz parafint, ezért még 36 fok felett is megdermed, csak fűtött tartályokban, meleg csővezetékben lehet szállítani.

A szovjet olajipar a kutatások mellett nagy erőfeszítéseket, beruházásokat fordít a megtalált olajkincs kiaknázására, finomítóba való juttatására. Több ezer kilométer hosszúságú, 50—120 centiméter átmérőjű acélvezeték épülnek. Bővíti a Barátság olajvezeték-rendszert, s távvezeték épül Kujbisevtől a Fekete-tengerig. A Szovjetunió, a szocialista országokkal kötött egyezmények alapján, ezeken a csővezetéseken juttatja el a nálunk s más baráti országokban oly nélkülözhetetlen kőolajat. A jelenlegi látogatásnak az a célja, hogy a Barátság—II. olajvezeték megindult olaj szállítását hivatalosan egyezményekben foglalják, illetve az erről szóló szerződést elkészítsék.

A tájékoztatók után dr. Lőrincz Imre kalauzolásával R. S. Mingareev és E. F. Boltalina előbb a Szeged 3. sz. felautomata olajtankállomást, majd a fűzőjű állomást és a gázüzemet tekintették meg. A délutáni órákban a vendégeket a megyei pártbizottságon fogadta Györi Imre, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a megyei pártbizottság első titkára és Szabó Sándor, a megyei pártbizottság titkára.

R. S. Mingareev s a kíséretében tartózkodó dr. Lőrincz Imre tegnap a késő esti órákban elutazott Szegedre.

Matkó István

Készülőds a VIT-re

A Cimea — a DIVSZ mellett működő gyermek- és serdülőkorú mozgalmak nemzetközi bizottsága — elnöksége december 5—8. között hazánkban ülésezett. Tizenhat ország haladó gyermekszervezetének vezetői, vezetőségi tagjai vettek részt a

tanácskozáson. Az elnökség megtárgyalta a jövő évi berlini X. világfürségi találkozók bizottsága — elnöksége december 5—8. között hazánkban ülésezett. Tizenhat ország haladó gyermekszervezetének vezetői, vezetőségi tagjai vettek részt a

Szöke Márta